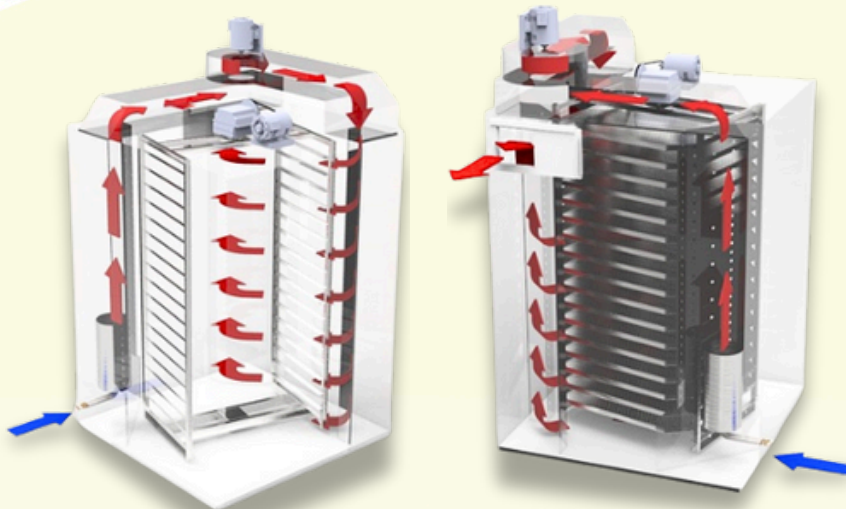

จดหมายข่าวงานวิจัยและบริการวิชาการแม่โจ้

สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 76 ประจำเดือนพฤษภาคม 2568

การพัฒนาเครื่องอบแห้งลมร้อนแบบถาดหมุน ระบบควบคุมอุณหภูมิ 2 ขั้นตอน

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อัครราชันย์
คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เครื่องอบแห้งลมร้อนแบบถาดหมุน ระบบควบคุมอุณหภูมิ 2 ขั้นตอน มีประสิทธิภาพด้านการรักษาคุณภาพของผลผลิตได้ดีกว่าเครื่องอบลมร้อนทั่วไป สามารถอบแห้งผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเทียบเท่ากับการอบแห้ง Vacuum Dryer หรือ Freeze Dryer เนื่องจากมีกลไกการทำงานที่สามารถเร่งการระเหยน้ำในช่วงต้น และลดอุณหภูมิในช่วงท้ายเพื่อรักษาคุณภาพ เช่น สีส้ม และสารสำคัญในวัตถุดิบ ทั้งยังสามารถรองรับผัก ผลไม้ และสมุนไพรหลากหลายชนิด นอกจากนี้ ยังมีจุดเด่นด้าน :

- ✓ เพิ่มมูลค่าผลผลิตตกเกรด ให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์อบแห้งที่เก็บได้นานและราคาสูงขึ้น เช่น สตรอว์เบอร์รี เคพกูสเบอร์รี พลัม เก๊กฮวย ชาดอกไม้ว ผ่านการศึกษาและทดสอบผลจริง
- ✓ ยืดหยุ่นต่อการใช้งาน มีระบบปรับอุณหภูมิอัตโนมัติตามชนิดวัตถุดิบ และรองรับพลังงานทางเลือก เช่น ไบโอดีเซล พลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ ทำให้สามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างเต็มที่

ปฏิทินกิจกรรมอบรม

อบรมเชิงปฏิบัติการ IIoT for Food Manufacturing Analytics

วันที่ 17-18 กรกฎาคม 2568 วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ร่วมกับ บริษัท ทีดีเอส เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ "IIoT for Food Manufacturing Analytics" เรียนรู้เทคโนโลยี IIoT และการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเรียลไทม์ ณ วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ข้อมูลเพิ่มเติม >> <https://kb.mju.ac.th/calendarDetail.aspx?ID=2691>

บรรยายพิเศษในงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 และนานาชาติ ครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 25 กรกฎาคม 2568 มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ขอเชิญรับฟังบรรยายพิเศษ ในงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 และนานาชาติ ครั้งที่ 3 ณ โรงแรมแพร่ครา อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
ข้อมูลเพิ่มเติม >> <https://kb.mju.ac.th/calendarDetail.aspx?ID=2689>

การพัฒนาเครื่องอบแห้งลมร้อนแบบภาคหมุน ระบบควบคุมอุณหภูมิ 2 ขั้นตอน

ความเป็นมาและความสำคัญ

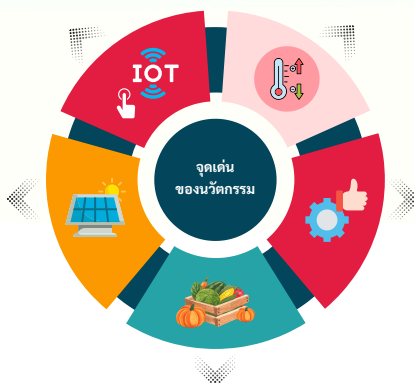
รองศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อัครราชันย์
คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

แม้ว่างานวิจัยจำนวนมากในประเทศไทยจะมีคุณค่าและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม แต่กลับยังไม่ถูกนำไปใช้จริง โดยเฉพาะในภาคเกษตรพื้นที่สูงและอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการพัฒนาเครื่องอบแห้งลมร้อนแบบภาคหมุน ที่สามารถควบคุมอุณหภูมิได้สองขั้นตอน ภายใต้แนวคิดเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) เพื่อให้เกษตรกรในพื้นที่สูงสามารถใช้งานและบำรุงรักษาเครื่องได้ด้วยตนเอง ภายใต้การดำเนินงานและควบคุมการผลิตของมูลนิธิโครงการหลวง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแปรรูปพืชอบแห้งและสมุนไพรเพื่อเพิ่มมูลค่าแก่ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร พื้นที่นำร่องการวิจัยครอบคลุมศูนย์พัฒนาโครงการหลวง จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฯ สะเงาะ ศูนย์ฯ แม่แฮ ศูนย์ฯ เลอตอ ศูนย์ฯ แม่ป๋นหลวง ศูนย์ฯ ปังค่า และศูนย์ฯ ห้วยน้ำริน ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกระบวนการแปรรูปได้รับการยอมรับทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานความปลอดภัย โดยจัดจำหน่ายผ่านร้านค้าโครงการหลวงและบริษัทค้าปลีก สามารถสร้างรายได้กลับคืนสู่เกษตรกรมากกว่า 50 ล้านบาท (เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ก่อนการดำเนินโครงการ) ทั้งนี้ยังสามารถแปรรูปผลผลิตตกเกรดให้เป็นผลิตภัณฑ์พรีเมียม ลดของเสียหลังการเก็บเกี่ยว สอดคล้องกับแนวทาง **BCG Economy** และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนข้อที่ 12 (**SDG 12**)

รองรับการควบคุมแบบสองระบบ ได้แก่ ระบบควบคุมแบบแมนนวล และระบบอัจฉริยะ (IoT) ที่สามารถควบคุมและจัดเก็บข้อมูลได้

มีประสิทธิภาพด้านการใช้พลังงานสูง สามารถใช้ร่วมกับพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานชีวภาพ (Biogas) ได้ ทำให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ถึง 100%

เครื่องอบแห้งลมร้อนแบบภาคหมุนที่ควบคุมอุณหภูมิได้สองขั้นตอน ถูกออกแบบตามหลักการ Hygienic Design ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความปลอดภัยระดับ GMP และ HACCP

มีประสิทธิภาพในการรักษาคุณภาพของผลผลิตสูงกว่าเครื่องอบลมร้อนทั่วไป โดยสามารถผลิตผลิตภัณฑ์เทียบเท่ากับเครื่องอบแห้งแบบสุญญากาศ (vacuum dryer) เนื่องจากสามารถเร่งการระเหยของน้ำในช่วงต้น และลดอุณหภูมิในช่วงท้าย เพื่อคงไว้ซึ่งคุณลักษณะสำคัญของวัตถุดิบ เช่น สี กลิ่น และสารสำคัญ

รองรับการอบแห้งพืชหลากหลายชนิด ได้แก่ ผัก ผลไม้ และสมุนไพร

งานวิจัยเพิ่มเติม

การพัฒนาเครื่องอบแห้งลมร้อนแบบภาคหมุน ระบบควบคุมอุณหภูมิ 2 ขั้นตอน

ผลลัพธ์เชิงเศรษฐกิจและสังคม

รองศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อัครราชันย์
คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

โครงการนำร่องได้สร้างผลกระทบเชิงเศรษฐกิจอย่างชัดเจนในหลายพื้นที่ ตัวอย่างเช่น :

ศูนย์ฯ สะโง๊ะ : สร้างรายได้หมุนเวียนกว่า 10 ล้านบาทต่อปี ช่วยเพิ่มมูลค่าผลผลิตกล้วยและคาโมายส์ลด ให้มีมูลค่าสูงถึงไร่ละ 100,000 บาททั่วประเทศ

ศูนย์ฯ แม่แฮ : สร้างรายได้กว่า 2 ล้านบาทต่อปี โดยแปรรูปผลไม้ตากเกรด เช่น พลับ สตรอว์เบอร์รี และ แคนฟรุตเบอร์รี ให้สามารถเพิ่มราคาจาก 4 บาทเป็น 15 บาทต่อกิโลกรัม

ศูนย์ฯ ห้วยน้ำริน : สร้างรายได้มากกว่า 200,000 บาทต่อปี เพิ่มราคากล้วยน้ำรินจาก 2 บาทเป็น 10 บาทต่อกิโลกรัม ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพียงพอและยุติการปลูกข้าวโพด

ศูนย์ฯ ปิงคำ, แม่ปุนหลวง และเลอตอ : แม้อยู่ระหว่างการเริ่มโครงการ แต่สามารถสร้างรายได้รวมมากกว่า 1 ล้านบาทต่อปี

ศูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัดตรัง : ช่วยแก้ปัญหาราคาหมากตกต่ำ โดยเพิ่มราคาจาก 40 บาทเป็น 85 บาทต่อกิโลกรัม สร้างรายได้ให้เกษตรกรเพิ่มขึ้นกว่า 1.5 ล้านบาทต่อปี

โครงการยังส่งผลในด้านสิ่งแวดล้อม โดยลดจำนวนจุดความร้อน (Hot spot) เป็นศูนย์ และได้รับรางวัลชุมชนต้นแบบคาร์บอนต่ำในทุกพื้นที่ที่ดำเนินการวิจัย ในมิติสังคมเกิดการรวมกลุ่ม ความร่วมมือ และการพึ่งพาอาศัยกัน โดยศูนย์พัฒนาโครงการหลวงและ สวพส. ได้สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์และวิสาหกิจชุมชน ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นกว่า 400% ปัจจุบันนวัตกรรมนี้ถูกบรรจุอยู่ในแผนส่งเสริมอาชีพของเกษตรกรพื้นที่สูง ซึ่งมีสมาชิกมากกว่า 200,000 คน

การขยายผลเชิงพาณิชย์

เครื่องอบแห้งลมร้อนแบบภาคหมุนควบคุมอุณหภูมิ 2 ขั้นตอน ได้รับการทดสอบจำหน่ายแล้วจำนวน 10 เครื่อง โดยแบ่งเป็น โครงการร้อยใจรักษ์ มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 4 เครื่อง, มูลนิธิโครงการหลวงอีก 6 เครื่อง และศูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัดตรังจำนวน 2 เครื่อง เนื่องจากเป็นที่ยอมรับในประสิทธิภาพและความเหมาะสมกับพื้นที่การเกษตรในประเทศไทย ปัจจุบันมีหน่วยงานติดต่อขอซื้อเพิ่มเติมมากกว่า 30 เครื่องต่อปี โดยอยู่ระหว่างกระบวนการจัดตั้งบริษัทโฮลดิ้ง (Holding Company) ของมหาวิทยาลัยเพื่อรองรับการผลิตเชิงพาณิชย์ในอนาคต

สรุป

เครื่องอบแห้งลมร้อนแบบภาคหมุน ระบบควบคุมอุณหภูมิ 2 ขั้นตอน เป็นนวัตกรรมที่พร้อมใช้งานจริง ได้รับการพิสูจน์ในหลายพื้นที่ของโครงการหลวงและศูนย์วิจัยด้านการเกษตรทั่วประเทศว่ามีประสิทธิภาพสูง สามารถแปรรูปผลผลิตตากเกรด เพิ่มมูลค่า ลดของเสีย และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในพื้นที่สูงได้อย่างยั่งยืน นวัตกรรมนี้นับเป็นเครื่องจักรแปรรูปอาหารที่มีสมรรถนะสูง มีราคาเหมาะสม และสามารถแข่งขันกับผลิตภัณฑ์นำเข้าจากต่างประเทศได้

งานวิจัยเพิ่มเติม

น้ำหมักจุลินทรีย์น้ำข้าวข้าว

โดย นายนิคม สุทรา นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

น้ำข้าวข้าว เป็นสิ่งที่หาได้ง่ายจากครัวเรือน ที่หลาย ๆ คนมักจะเอาทิ้ง ทำให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมได้ง่าย เพราะในน้ำข้าวข้าว มีสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของจุลินทรีย์ เมื่อเราทิ้งน้ำข้าวข้าวลงในท่อระบายน้ำ จะเป็นการส่งเสริมให้จุลินทรีย์ เพิ่มปริมาณมากขึ้น ทำให้เกิดน้ำเน่าเสีย ซึ่งการนำน้ำข้าวข้าวมาทำน้ำหมักข้าวข้าวเป็นการใช้ประโยชน์ในการบำรุงต้นพืชทำให้ต้นพืช เจริญเติบโตแข็งแรง และการหมักน้ำข้าวข้าวกับมะนาว หรือมะกรูดยังสามารถใช้ในการกำจัดกลิ่นในท่อน้ำทิ้ง หรือชักโครกและทำให้น้ำใสขึ้น

อุปกรณ์และวัตถุดิบ

- น้ำข้าวข้าว 1.5 ลิตร
- น้ำตาลทราย 3 ช้อนโต๊ะ
- นมเปรี้ยว 1/2 ขวดเล็ก
- ขวดพลาสติก

วิธีทำ

1. นำน้ำตาลทราย 3 ช้อนโต๊ะ กรอกใส่ขวดพลาสติกที่เตรียมไว้
2. นำน้ำข้าวข้าวใส่ตามลงไป โดยให้เหลือที่ว่างไว้ด้วย ไม่ต้องกรอกจนเต็มขวด เพื่อให้มีอากาศอยู่บ้าง ว่าเป็นช่องระบายอากาศ
3. ปิดฝา แล้วเขย่าขวด เพื่อให้ส่วนผสมทั้งหมดเข้ากัน เขย่าจนกว่าน้ำตาลจะละลายหมด จากนั้นค่อยเปิดฝาค่อยออกเล็กน้อย ป้องกันการบวมของขวดเวลาที่หมัก
4. นำขวดไปตั้งไว้ในที่ห่างจากแสงแดด หมักไว้เป็นเวลา 1 เดือน

วิธีใช้

1. ผสมจุลินทรีย์น้ำข้าวข้าว 20 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร นำไปรดพืชผักได้ทุกชนิด และทุกส่วน ตั้งแต่ลำต้น ดอก ใบ 3-5 วัน/ครั้ง
2. ใช้ถูบ้าน โดยใช้ 10 ซีซี : 1 ลิตร เพื่อขจัดกลิ่นเหม็นหรือกลิ่นอับชื้น
3. ราดลงในห้องน้ำหรือชักโครก สัปดาห์ละ 1-2 แก้ว เพื่อลดกลิ่นเหม็นของห้องน้ำ
4. ใช้ 1-2 แก้ว ราดในอ่างล้างจานหรือท่อน้ำทิ้งประจำจะช่วยขจัดคราบไขมันอุดตัน

1 เดือน

ช่วยให้ต้นไม้เจริญเติบโต
แข็งแรง

สามารถแช่ผ้าขาวให้สะอาด
ไม่หมองริดยาวขึ้น

ใช้ถูบ้าน เพื่อขจัดกลิ่นเหม็น
หรือกลิ่นอับชื้น

สามารถกำจัดกลิ่นในห้องน้ำ
และชักโครก

(จุลินทรีย์น้ำข้าวข้าวที่เราทำไว้จะมีอายุ 3 เดือน หากปล่อยไว้นานประสิทธิภาพจะลดลง ดังนั้นควรใช้ให้หมดภายใน 3 เดือน)

การผลิตปุ๋ยชีวภาพ โดยใช้จุลินทรีย์ ตรึงไนโตรเจนเป็นหัวเชื้อในการผลิต

การผลิตปุ๋ยชีวภาพจากก้อนเห็ดนางฟ้าเก่าหมักร่วมกับกากกาแฟและฝุ่นข้าวโพด อาหารสัตว์
โดยใช้จุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจน (*Pseudoxanthomonas spadix* MJUP08) เป็นหัวเชื้อในการผลิต
โดย รศ.ดร.ณัฐพร จันทรฉาย มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

จุดเด่นโครงการ

เป็นโครงการที่มีการนำชีววัตรกรรมจากหัวเชื้อจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจน หรือจากแบคทีเรียกลุ่มตรึงไนโตรเจน โดยนำมาหมักร่วมกับก้อนเชื้อเห็ดนางฟ้าเก่า และวัสดุเหลือทิ้งอื่น ๆ เพื่อผลิตเป็น "ปุ๋ยชีวภาพ" ตามหลัก BCG Model

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับของเหลือทิ้งจากการเพาะเห็ด กากกาแฟ และฝุ่นข้าวโพดอาหารสัตว์ โดยชีววัตรกรรมเอนโดไฟติกแบคทีเรีย
2. เพื่อศึกษาคุณสมบัติและหารูปแบบการผลิตปุ๋ยหมักชีวภาพจากก้อนเห็ดนางฟ้าเก่าในการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุเหลือทิ้ง
3. เพื่อลดปริมาณขยะวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร และนำมาใช้ประโยชน์ในเกษตรอินทรีย์
4. เพื่อวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร N, P และ K ในปุ๋ยหมัก

การศึกษาวิจัย

การผลิตปุ๋ยหมักชีวภาพจากก้อนเห็ดนางฟ้าเก่าหมักร่วมกับเปลือกกาแฟและฝุ่นข้าวโพดอาหารสัตว์ โดยใช้จุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนเป็นหัวเชื้อในการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้กับของเหลือทิ้งจากการเพาะเห็ดและเพื่อลดปริมาณขยะจากวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร และนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในเกษตรอินทรีย์ในการเพิ่มปริมาณธาตุอาหาร โดยใช้ปริมาณก้อนเชื้อเห็ดเหลือทิ้ง ร้อยละ 80 พบว่า มีธาตุอาหาร N, P และ K เท่ากับร้อยละ 0.34, 0.12 และ 2.21 ตามลำดับ เป็นการเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการของเชื้อเห็ดเก่าจากการเพาะเห็ดที่เหมาะสมสำหรับการผลิตปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นไปตามค่ามาตรฐานตามคู่มือ คู่มือวิธีวิเคราะห์ปุ๋ยอินทรีย์กรมวิชาการเกษตร, ปี พ.ศ. 2551 ได้แก่ ปริมาณอินทรีย์วัตถุ >30 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ปริมาณอินทรีย์คาร์บอน คาร์บอน >10 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก อัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน <20:1 ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด >1.0 ปริมาณฟอสฟอรัส (P₂O₅) >0.5 ปริมาณโพแทสเซียม (K₂O) >0.5 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก และค่าการนำไฟฟ้า (EC) (Soil:Water= 1:5) < 6 เดซิซีเมนต่อเมตร สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีอุบล และคณะ (2563) สูตรปุ๋ยอินทรีย์จากก้อนเชื้อเห็ดนางฟ้าเหลือทิ้งที่มีธาตุอาหารมากที่สุดหลังการหมัก และสูตรที่ใช้ก้อนเชื้อเห็ดเหลือทิ้งปริมาณมากที่สุด คือ สูตรปุ๋ยอินทรีย์จากก้อนเชื้อเห็ดนางฟ้าเหลือทิ้งสูตรที่ 2 ซึ่งมีธาตุอาหาร N, P และ K เท่ากับ ร้อยละ 2.28, 2.63 และ 3.82 ตามลำดับ และใช้ก้อนเชื้อเห็ดนางฟ้าเหลือทิ้งร้อยละ 60 หากมีการใช้ปุ๋ยคอกมูลสัตว์ โดยเฉพาะมูลไก่ปริมาณสูง ๆ ส่งผลให้เกิดการบล็อกธาตุ หรือธาตุเสริม (micronutrient or trace elements) เช่น เหล็ก (Fe), แมงกานีส (Mn), โบรอน (B), โมลิบดีนัม (Mo), ทองแดง (Cu), สังกะสี (Zn) และคลอรีน (Cl) (Mondal et al., 2017)

สูตรปุ๋ยชีวภาพ	OM (%)	OC (%)	C:N ratio	N (%)	P ₂ O ₅ (%)	K ₂ O (%)	EC (dS/m)
สูตร 1 (50:50)	30.34	17.60	48:1	0.37	0.12	0.78	1.63
สูตร 2 (60:40)	35.72	20.72	53:1	0.39	0.20	0.79	1.55
สูตร 3 (70:30)	29.63	17.19	42:1	0.41	0.15	0.82	1.49
สูตร 4 (80:20)	37.20	21.58	63:1	0.34	0.15	0.84	1.66
สูตร 5 (90:10)	35.88	20.81	77:1	0.27	0.07	0.72	1.65

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูลบริบทชุมชน พบว่า ในชุมชนมีปริมาณขยะจากก้อนเชื้อเห็ดในจำนวนมาก และมีการนำหัวเชื้อเห็ดไปใช้ในวิสาหกิจและชุมชนอยู่แล้ว จึงสนใจจะนำขยะจากก้อนเชื้อเห็ดเก่ามาทำการผลิตเป็นปุ๋ยชีวภาพ เพื่อนำมาใช้ในกลุ่มของตนเอง และการจัดเวทีประชุมชี้แจงกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งงานวิจัย เพื่อร่วมกำหนดแผนกิจกรรมสูตรและวิธีการหมักปุ๋ยด้วยการสนทนากลุ่มกับกลุ่มแกนนำเกษตรกรในหมู่บ้าน พบว่า ในปุ๋ยชีวภาพที่ใช้ปริมาณก้อนเชื้อเห็ดเหลือทิ้ง ร้อยละ 80 มีธาตุอาหาร N, P และ K เป็นการเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการของเชื้อเห็ดเก่าจากการเพาะเห็ดที่เหมาะสมสำหรับการผลิตปุ๋ยชีวภาพ ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy)

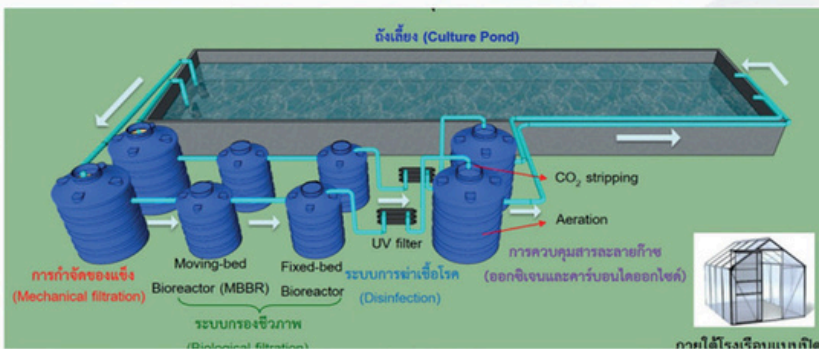
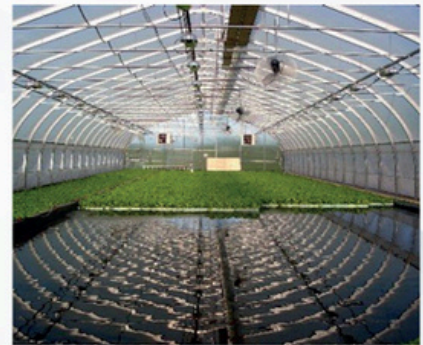

อ่านงานวิจัยเพิ่มเติม

อควาโปนิคส์: ปลูกผักและเลี้ยงปลา ระบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

E-BOOK ออนไลน์

ดารชาต์ เทียมเมือง
ทิพย์สุนทร์ พิมพ์พิมพ์

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ